

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Constantin Gurschi,
Judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Tamara Chișca-Doneva,
Svetlana Novac

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cașu Ruslan, și de partea vătămată ÎM SIA „MOLDASIG” SA împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013, în cauză penală privind-l pe

Friptuleac Danil Anatolii, născut la 26.02.1979, originar din Federația Rusă, domiciliat mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 3/2, ap.150, reședința mun. Chișinău, bd. Moscova, 12/1, ap.55

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.01.2012 - 17.10.2012

Instanța de apel: 14.11.2012 - 20.02.2013

Instanța de recurs: 23.04.2013 - 06.08.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Dumitru Graur, care a susținut recursul în sensul declarat.

Reprezentantul ÎM SIA „MOLDASIG” SA, Iulian Sîtari, care a susținut recursul în sensul declarat.

Inculpatul Friptuleac D. și avocatul acestuia, Dariev Boris, care au solicitat respingerea recursurilor declarate de procuror și partea vătămată ÎM SIA „MOLDASIG” și s-au pronunțat pentru menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 octombrie 2012 inculpatul Friptuleac D. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 196 alin.(4) CP al RM și 361 alin. (2) lit.d) CP al RM, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art. 196 alin. (4) CP – 2 (doi) ani închisoare;
- în baza art. 361 alin. (2) lit.d) CP– 1 (unu) an închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) CP, i-a fost stabilită lui Friptuleac D. pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate 2 (doi) ani și 6(șase) luni închisoare.

Conform art.90 CP, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate lui Friptuleac D. sub formă de închisoare, pe un termen de probă de 1 (unu) an, obligînd condamnatul să nu-și schimbe domiciliul fără consimțămîntul organului competent care va pune în executare prezenta sentință.

Măsura preventivă stabilită lui Friptuleac D. - obligarea de a nu părăsi localitatea s-a menținut pînă la devenirea definitivă a sentinței.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate ÎM SIA „Moldasig” SRL, Muntean Ig., către Friptuleac D. privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 112668,0 lei s-a admis.

S-a încasat de la Friptuleac D. în beneficiul ÎM SIA „Moldasig” SRL suma de 112668,0 (una sută doisprezece mii șase sute șazeci și opt) lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, inculpatul Friptuleac D., activînd în funcția de inginer expert, în Secția regularizare a daunelor auto a Direcției regularizare a daunelor din cadrul ÎM SIA „Moldasig” SRL, numit în baza Ordinului nr.356-07-c din 12 septembrie 2007, nefiind investit potrivit atribuțiilor de serviciu cu dreptul de a dispune și a realiza bunurile materiale aflate la evidența contabilă a companiei, în perioada anului 2010-martie 2011, aflîndu-se la locul de muncă în oficiul ÎM SIA „Moldasig” SRL cu adresa str. Cucurilor 14, mun. Chișinău, intenționat, avînd scopul dobîndirii venitului ratat în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările și a admis în mod conștient survenirea acestora, a falsificat contracte de vînzare - cumpărare, acte de predare-primire, procuri, prin aplicarea ilegală a semnăturii din numele directorului ÎM SIA „Moldasig” SRL, înstrăinînd ilegal automobilele care se aflau la evidența contabilă a companiei, cauzînd societății daune materiale în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procurorul D. Barbaroș, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi horărîri, prin care Friptuleac D. să fie recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunilor, prevăzute de art.190 alin.(5) și art.361 alin.(2) lit.d) CP, cu stabilirea pedepsei pe art.190 alin.(5) CP – 8 (opt) ani închisoare cu dreptul de a ocupa funcții de administrare financiară pe un termen de 3 ani, pe art. 361 alin.(2) lit.d) CP – 2 ani închisoare; iar conform art.84 alin.(1), (2) CP, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial a pedepselor , a-i stabili pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, u privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare financiară pe un termen de 3 ani, deoarece în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele constitutive prevăzute de art.190 alin.(5) CP, întrucît inculpatul a încercat să ascundă fapta sa criminală pentru a nu fi demascată, a însușit mijloace financiare obținute în rezultatul înstrăinării ilegale, prin folosirea de acte falsificate din numele directorului general, proces care a avut loc în mod continuu mai mult de un an de zile, perioada în care inculpatul nu a restituit nici un ban și nu a demonstrat prin nimic că avea intenția de a restitui acești bani în contabilitate companiei.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013, au fost respinse ca nefondate apelurile acuzatorului de stat D. Barbaroș și a reprezentantului "MOLDASIG"

SA – Ig. Muntean, menținând sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 17 octombrie 2012.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a tras concluzia referitor la încadrarea acțiunilor inculpatului Friptuleac D. în baza art. 196 alin. (4) CP pe semnele: "*Cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire*" și în baza art. 361 alin. (2) lit. d) CP pe semnele: "*confecționarea și deținerea documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, acțiuni soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*", deoarece nu a fost demonstrată vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, și anume, a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) CP, dat fiind faptul că obiectul material al infracțiunii menționate este format din bunurile care au o existență materială, sau create prin munca omului, dispun de o valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. Inculpatul nu a obținut în posesie bunuri concrete ale părții vătămate "MOLDASIG" SA, ci s-a eschivat în mod fraudulos de-a transmite victimei bunurile care i se cuvin și s-a folosit de aceste bunuri în detrimentul victimei.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, instanța de fond i-a stabilit inculpatului Friptuleac D. o pedeapsă echitabilă în limitele fixate de sancțiunea art. 196 alin. (4) și art. 361 alin. (2) lit. d) CP, la stabilirea căreia s-a ținut cont întocmai de prevederile art. art. 6,7,61,75 CP RM.

În ce privește acțiunea civilă privind încasarea pagubei materiale suportate de "MOLDASIG" SA, instanța de apel a conchis că, instanța de fond just a dispus admiterea acesteia, deoarece a fost probată mărimea prejudiciului cauzat în sumă de 112668 lei, suma care la rîndul său corect a fost încasată de la inculpatul Friptuleac D. în folosul "MOLDASIG" SRL.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cașu R., solicitînd casarea acesteia cu remiterea la rejudecare în instanța de apel, invocînd art.427 alin.(1) pct.6) și pct.12) CPP, întrucît instanța de apel ajungînd la concluzia ca și instanța de fond privind reclarificarea acțiunilor inculpatului din prevederile art.190 alin.(5) CP în baza art.196 alin.(4) CP, urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe acumulate în cadrul cauzei penale cu adoptarea unei soluții corecte și legale.

Consideră că, în acțiunile inculpatului Friptuleac D. se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) CP, ceia ce se dovedește prin cumulul de probe acumulate pe parcursul urmăririi penale, prezentate instanței de judecată.

De asemenea, decizia este atacată și de partea vătămată ÎM SIA „MOLDASIG” SA, care solicită casarea parțială a acesteia, cu adoptarea unei noi decizii, prin care inculpatul Friptuleac D. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) CP și art.361 alin.(2) lit.d) CP, iar în partea admiterii acțiunii civile să fie menținută, motivînd că, atît instanța de fond cît și instanța de apel, au apreciat eronat probele prezentate de acuzatorul de stat, constatînd că în acțiunile inculpatului lipsesc

elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) CP, fiind recalificate în prevederile art.196 alin.(4) CP.

7. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) CPP, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) CPP, instanța de recurs judecând recursul admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din conținutul recursului procurorului, care critică sentința și decizia în parte recalificării acțiunilor inculpatului din prevederile art.190 alin.(5) CP în baza art.196 alin.(4) CP, rezultă că autorul și-l motivează conform pct.6) și 8) din art.427 CPP, potrivit cărora se consideră că s-a comis o eroare de drept de către instanța de fond și de apel atunci când ultima nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis eroare de fapt, care a afectat soluția instanței -(pct.6); ori faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită - (pct.8).

Instanța de recurs consideră că, precum soluția primei instanțe așa și cea a instanței de apel, în latura recalificării faptelor comise, de la infracțiunea de escrocherie la infracțiunea de cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, sunt afectate de aceste erori de drept prescrise de pct.6) și 8) din art.427 CPP, din punctul de vedere că greșit sau apreciat juridic faptele constatate în urma administrării materialului probatoriu, ca în consecință și să fie neîntemeiat motivate.

Astfel, potrivit învinuirii formulate de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire a lui Friptuleac D. și rechizitoriu, acesta, prin falsificarea contractelor de vânzare-cumpărare, a actelor de primire predare a automobilelor, proprietate a Î.M. S.I.A. „Moldasig”, prin aplicarea propriei semnături în aceste acte, dar precum că, a semnat directorul societății, a înstrăinat ilegal câteva automobile, personal primind și însușind costul acestor bunuri în sumă totală de 387 970 lei, astfel a manifestat abuz de încredere și a înșelat proprietarul, cauzându-i daune în proporții deosebit de mari, săvârșind infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) CP.

Această învinuire a fost susținută de procuror la judecarea cauzei de către instanța de fond și în ordine de apel.

Potrivit dispoziției art.190 alin.(1) CP, ca escrocherie se consideră faptele de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin înșelăciune se înțeleg acțiunile (mai rar inacțiunea) făptuitorului de a duce în eroare, de a amăgi proprietarul prin prezentarea ca adevărate a unor fapte, evenimente sau prezentarea ca mincinoase a unor fapte, evenimente, dar care corespund adevărului sau prin tăinuirea (necomunicarea) unor împrejurări care făptuitorul era obligat să le comunice.

Prin abuz de încredere făptuitorul folosește, în scop de a obține un bun material (bani), relațiile de încredere, de bunăvoință, de sinceritate, de siguranță a proprietarului

ori a altei persoane cu drept de-a dispune de bunuri. Încrederea poate fi rezultatul diferitor circumstanțe, împrejurări, în legătură cu serviciul făptuitorului, de rudenie ori de prietenie cu partea vătămată. Încrederea mai poate rezulta și din relațiile contractuale a proprietarului cu făptuitorul.

Conform părții motivante a sentinței, instanța de fond a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art.190 alin.(5) CP în baza art.196 alin.(4) CP, și a motivat soluția cu concluzia că, Friptuleac D. nu a sustras sumele de bani, încasate de la cumpărătorii automobilelor realizate prin fals de documente oficiale, sume care în mod obligatoriu urmau a fi vărsate imediat în casa întreprinderii, ci le-a folosit temporar în scopuri personale. Prin aceste acțiuni inculpatul a săvârșit fapta nu de escrocherie, ci de cauzare de daune materiale în proporții deosebit de mari prin abuz de încredere.

Această concluzie, privind folosirea temporară a sumei de 387 970 lei de către inculpat, a fost susținută și de instanța de apel, care a respins ca nefondate apelurile procurorului și a reprezentantului „Moldasig” S.A.

Potrivit circumstanțelor de fapt, constatate de către ambele instanțe de judecată, descrise în sentință și în decizie, inculpatul Friptuleac D. nu dispunea de dreptul de a încasa careva sume de bani în rezultatul încheierii contractelor de vânzare- cumpărare a automobilelor deteriorate, sume, care conform ordinei stabilite, cumpărătorii trebuiau să le achite în casa ÎM SIA „Moldasig” SRL. Inculpatul însă solicita de la cumpărători, și aceștia îi transmiteau lui sumele respective, el, la rîndul său, îi încredința că personal va depune banii în casa societății, fapt care dînsul nu-l realiza, reținînd aceste sume de bani și folosindu-le personal.

La fel este constatat, fapt ce nu se critică nici de una dintre părți, că pînă la momentul descoperirii neregulilor în procedura realizării automobilelor, de către administrația societății, inculpatul benevol nu a vărsat în casa acesteia careva sume din banii primiți de la cumpărătorii automobilelor.

Potrivit materialelor dosarului, inculpatul nici pînă la faza judecării recursului nu a restituit întreaga sumă, avînd obligația de-a achita încă 112 668 lei. Această ultimă împrejurare, trezește o bănuială rezonabilă asupra faptului, precum că sumele primite au fost reținute de inculpat temporar.

Conform apelului procurorului, ca motive de nelegalitate a sentinței s-a invocat că prima instanță, la aprecierea juridică a acțiunilor inculpatului, nu a reținut, cităm: „ *că inculpatul a încercat să ascundă fapta criminală, a falsificat și introdus pe ascuns în dosarele de evidență contabilă a automobilelor accidentate, chitanțe și foi de transport care sunt de evidență contabilă, cu scopul ascunderii faptului însușirii banilor..., fapt confirmat prin declarațiile contabilului-șef Vacari N. și casierului Chiriliciuc E...* ” citat încheiat. Susținînd că, inculpatul a comis infracțiunea de escrocherie în proporții deosebit de mari, procurorul a mai invocat că prima instanță nu a ținut seama de practica judiciară expusă în Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 „ Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, conform căreia falsificarea unor documente, urmată de folosirea lor de falsificator în vederea sustragerii bunurilor trebuie calificată în conformitate cu art.190 și art.361 CP, și că infracțiunea de escrocherie, ca una materială, se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a

bunurilor proprietarului la cel vinovat, care are posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunuri după bunul său plac.

Potrivit art.414 alin.(5) CPP la judecarea apelului, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar conform art.417 pct.8) CPP în conținutul deciziei instanța de rînd cu alte cerințe, trebuie să descrie temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, urmărind textul deciziei instanței de apel, Colegiul observă că, în ce privește aprecierea juridică a faptelor comise de inculpat, cu recalificarea lor de la art.190 alin.(5) la art.196 alin.(4) CP, aceasta a reținut aceiași motivare, care se cuprinde în sentința primei instanțe (vezi paj.15-16 din sentință și paj.18-19 din decizie). Ambele instanțe de judecată au făcut trimitere la Hotărîrea sus citată a Plenului Curții Supreme de Justiție, la pct.2, care cu adevărat, oferă o explicație privind calificarea situațiilor, cînd făptuitorul folosește temporar bunurile proprietarului, însă totodată, se explică că instanța trebuie să țină seama, că făptuitorul nu urmărește scopul de cupiditate, deoarece nu dorește să treacă bunurile în stăpînirea lui definitivă. În temeiul acestor explicații, și instanța de apel a decis că nu a avut loc însușirea bunurilor proprietarului - suma de 387 970 lei, de către inculpat, ci folosirea lor temporară.

Instanța de recurs conchide că, la caz, instanța de apel nu a analizat și apreciat starea de fapt constatată în raport cu explicația din pct.15 al aceleiași Hotărîri a Plenului CSJ, la care sa referit procurorul în apelul său, conform căruia dobîndirea ilicită a bunurilor în rezultatul folosirii de către făptuitor a unui document, falsificat anterior de o altă persoană urmează a fi calificată doar conform art.190 CP. În acest caz, nu este necesară calificarea suplimentară conform art.361 CP, deoarece, reieșind din prevederile art.118 CP, prezentarea unor asemenea documente apare ca varietate a înșelăciunii, deci și a componenței de escrocherie. În același timp, falsificarea unor astfel de documente, urmată de folosirea lor de către falsificator în vederea sustragerii bunurilor trebuie calificată conform art.190 și art.361 CP.

După cum rezultă din decizia instanței de apel, aceasta nu a oferit nici un răspuns, ori comentariu la motivul apelantului, motiv important pentru justa calificare a acțiunilor făptuitorului. Prin această omisiune instanța de apel nu a respectat prevederea art.414 CPP, deci nu a motivat respingerea argumentului apelantului, situație care o eroare de drept procedural și cade sub temeiul de casare a soluției prevăzut de pct.6) art.427 CPP.

Colegiul menționează că, deși latura obiectivă a infracțiunilor prevăzute de art.190 și art.196 CP conține elemente comune ca înșelăciunea și abuzul de încredere, și urmările acestor acțiuni sunt în legătură cu cauzarea prejudiciului material proprietarului, însă acestea se deosebesc una de alta.

Conform practicii judiciare, așa și doctrinei juridice, infracțiunea de escrocherie constă în dobîndirea ilicită a bunurilor proprietarului ori aflate legitim în posesia altei persoane.

Noțiunea de „*dobîndire ilicită*” este echivalentă cu cea de „*sustragere*”.

În sensul legii, se consideră sustragere - luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvîrșită în scop acaparator (pct.2 al Hotărîrii Plenului CSJ nr.23 din 28.06.2004).

Urmărind textul dispoziției art. 196 CP, constatăm că, există infracțiunea atunci când persoana prin înșelăciune ori abuz de încredere cauzează proprietarului daune în proporții mari, dar dacă fapta nu constituie o sustragere, deci o dobândire ilicită a respectivelor bunuri.

În speța discutată, precum prima instanță, așa și cea de apel, au constatat că, Friptuleac D. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit.d) CP - a confecționat, deținut și folosit documente oficiale pentru înstrăinarea automobilelor, prin ce a cauzat daune în proporții deosebit de mari, astfel el a procedat în mod vădit ilegal, inclusiv și atunci, când banii obținuți nu i-a depus în casa societății, bani care în rezultatul încheierii contractelor aceștia devin proprietatea societății, ci i-a însușit.

Colegiul menționează că, în cazul infracțiunii prevăzute de art.196 CP, făptuitorul folosește bunurile proprietarului și cauzează acestuia daună materială în modalitatea prescrisă de dispoziție - prin înșelăciune sau abuz de încredere. Bunul material însă rămîne a fi în continuare ca proprietatea aceleiași persoane.

În cazul infracțiunii prevăzute de art.190 CP, proprietarul este lipsit, prin aceleași modalități, de bunul respectiv, care, în mod ilicit, este dobîndit (sustras), de altă persoană.

Această constatare, și deosebește una de alta aceste două infracțiuni.

Referitor la concluziile trase de instanțele de judecată, precum că, inculpatul s-a folosit temporar de banii încasați în urma realizării automobilelor enumerate în actele cauzei, Colegiul consideră că, concluziile nu corespund materialelor dosarului.

Potrivit învinuirii formulate, precum și faptelor constatate de ambele instanțe de judecată, activitatea infracțională a fost începută de inculpat la 25.07.2010, continuată la 07.07.2010; 23.09.2010; 08.10.2010 și 25.03.2011. Prezenta cauză penală a fost pornită la 17.10.2011 la demersul administrației Î.M. S.I.A. „ Moldasig”, care a depistat faptele infracționale ale inculpatului. Pînă la această dată din sumele însușite, Friptuleac D. din proprie inițiativă nu a introdus în casa societății nici un ban.

Nici una din instanțele de judecată în sentință ori în decizie nu invocă care sunt probele care confirmă că, inculpatul temporar a dorit a se folosi de sumele încasate.

Prin urmare, Colegiul conchide că, în cazul când concluzia de folosire temporară a sumei de 387 970 lei de către inculpat, nu rezultă din materialele dosarului, prima instanță la efectuarea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.12), eroare care nu a fost corectată de către instanța de apel.

Avînd în vedere că, erorile de drept comise la judecarea cauzei, în raport cu prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) CPP nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul va dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, prin casarea totală a deciziei, inclusiv și, în ce privește infracțiunea prevăzută de art. 361 alin.(2) lit.d) CP, din punctul de vedere că, potrivit învinuirii, săvîrșirea acestei infracțiuni este în strînsă legătură cu infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) CP.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, cu respectarea prevederilor art.414 CPP, va verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, va oferi răspunsuri la toate motivele apelului procurorului, inclusiv la încadrarea juridică corectă a acțiunilor săvîrșite de inculpat, și în temeiul art.415-418 CPP va adopta o decizie care să fie legală și întemeiată.

Colegiul remarcă că, din decizia atacată rezultă că, instanța de apel a judecat și apelul reprezentantului Î.M. „Moldasig”, pe care l-a respins ca nefondat, însă un asemenea apel în materialele dosarului lipsește, așa că, instanța de apel, va verifica această situație, soluționând-o în modul cuvenit.

8. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) CPP, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cașu Ruslan, și partea vătămată ÎM SIA „MOLDASIG” SA, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Friptuleac Danil Anatolii** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică la data de 20 august 2013.

Președinte	semnătura	Constantin Gurschi
Judecători	semnătura	Constantin Alerguș
	semnătura	Andrei Harghel
	semnătura	Tamara Chișca-Doneva
	semnătura	Svetlana Novac

Copia corespunde originalului

Președinte	Constantin Gurschi
-------------------	--------------------